

T158880

การศึกษาเรื่อง ทักษะคิดต่อการบริโภคอาหารชีวิตของสตรีวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อศึกษาทักษะคิดต่อการบริโภคอาหารชีวิตของสตรีวัยทำงานในกรุงเทพฯ 2) เพื่อศึกษาปัจจัยภูมิหลังที่มีความสัมพันธ์กับทักษะคิดต่อการบริโภคอาหารชีวิต

กรอบแนวคิดในการศึกษาประกอบด้วย ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะคิดต่อการบริโภคอาหารชีวิตของสตรีวัยทำงานในกรุงเทพฯ มีองค์ประกอบ 3 ด้าน คือ 1) ความรู้ความเข้าใจในการบริโภคอาหารชีวิต 2) ความรู้สึกต่อการบริโภคอาหารชีวิต 3) พฤติกรรมการบริโภคอาหารชีวิต ส่วนตัวแปรอิสระ ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ลักษณะของการบริโภคอาหารชีวิต เหตุจูงใจที่บริโภคอาหารชีวิต และสาเหตุที่ไม่บริโภคอาหารชีวิต

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ สตรีวัยทำงานที่มีอายุ 20 ปี-59 ปี มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 300 คน เลือกโดยบังเอิญ โดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test, F-test และ Correlation

ผลการศึกษา

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่บริโภคอาหารชีวิตเป็นครั้งคราว โดยมีเหตุจูงใจที่จะบริโภคคือ เห็นคนอื่นทานแล้วดีเลยลองทานดู ด้านการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับชีวิตของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย = 2.05 จากคะแนนเต็ม 3 ระดับของการเห็นแบบอย่างจากเพื่อนหรือครอบครัว ของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย = 4.03 จากคะแนนเต็ม 6 ด้านความรู้

T 158880

เกี่ยวกับอาหารชีวจิต อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย = 9.64 จากคะแนนเต็ม 15 ทักษะคิดต่อการบริโภคอาหารชีวจิตของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับค่อนข้างดี ค่าเฉลี่ย 4.22 จากคะแนนเต็ม 6

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับทักษะคิดต่อการบริโภคอาหารชีวจิต ได้แก่ สถานภาพ อาชีพ รายได้ การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับอาหารชีวจิต การเห็นแบบอย่างจากเพื่อนและครอบครัว และ ความรู้เกี่ยวกับอาหารชีวจิตของสตรีวัยทำงาน โดยคนโสด (รวม หม้าย หย่า) มีทักษะคิดต่อการบริโภคอาหารชีวจิตดีกว่าคนที่สมรสแล้ว ผู้ที่มีอาชีพรับราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ มีทักษะคิดต่อการบริโภคอาหารชีวจิตดีกว่าพนักงานเอกชน และผู้มีรายได้ไม่เกิน 10,000 บาท มีทักษะคิดต่อการบริโภคอาหารชีวจิตดีกว่าผู้มีรายได้สูงกว่า ส่วนการรับรู้ข่าวสาร การเห็นแบบอย่างจากเพื่อนหรือครอบครัว และความรู้เกี่ยวกับการบริโภคอาหารชีวจิตมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับทักษะคิดต่อการบริโภคอาหารชีวจิต

ส่วนตัวแปรที่ไม่พบความสัมพันธ์กับทักษะคิด ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษาและความถี่ในการบริโภคอาหารชีวจิต

ข้อเสนอแนะ

1. กระทรวงสาธารณสุข ควรให้ความรู้เกี่ยวกับอาหารชีวจิตอย่างถูกต้องและเป็นจริง โดยใช้สื่อโทรทัศน์ วิทยุ หรือแผ่นพับ เป็นต้น
2. กระทรวงสาธารณสุข ควรประชาสัมพันธ์ข่าวสารการบริโภคอาหารชีวจิตไปในกลุ่มอาชีพที่หลากหลาย เช่น พนักงานเอกชน และนักธุรกิจ เพื่อให้หันมาใส่ใจในสุขภาพ เสริมสร้างความแข็งแรงของสุขภาพด้วยการบริโภคอาหารชีวจิต เพื่อจะได้ลดปริมาณคนไข้ในโรงพยาบาลลง เป็นการประหยัดงบประมาณของชาติ
3. ควรประชาสัมพันธ์ให้ผู้บริโภคทราบแหล่งซื้ออาหารชีวจิต ซึ่งมีอยู่หลากหลายเพื่อเพิ่มความสะดวกในการบริโภคอาหารชีวจิต

TE 158880

The two objectives of the study were: 1) to find out the attitude toward health food consumption of working women in Bangkok, and 2) to identify to personal factors related to their health food consumption.

The framework of the study included the attitude toward health food consumption of working women in Bangkok as the dependent variable. This variable was compared of three dimensions: 1) knowledge and understanding about health food consumption, 2) feeling about health food consumption, and behavior in health food consumption. The independent variables included personal factors and environmental factors. Personal factors included age, education, marital status, average monthly income, frequency of consuming health food, while environmental factors included receiving information about health food, following the peers and family member practice of taking health food, and knowledge and understanding about health food.

Accidental sampling was employed to collect the data from working people, aged 20 - 59, who lived in Bangkok. Percentage, mean, standard deviation, t-test, F-test and Pearson' correlation

The findings were briefly stated below.

Most of the sample ate food health once in a while. They noticed others consuming food health and the latter looked healthy, so the wanted to try it. They

received information about health food at a moderate level ($\bar{X} = 2.05$ out of 3 points).

They followed the peer or family model at a moderate level ($\bar{X} = 4.03$ out of 6 points).

They had knowledge about health food at a moderate level ($\bar{X} = 9.64$ out of 15 points).

They had a rather good attitude toward health food consumption ($\bar{X} = 4.22$ out of 6 points).

The factors found to be significantly related to their health food consumption were marital status, occupation, income, receiving information about health food, following the peers and the family members practice of taking health food, and knowledge and understanding about health food. That is, the single working women (including the widows and the divorced) had a better attitude toward health food consumption than the married ones. Those who worked for the government and for the state enterprises had a better attitude toward health food consumption than those working for companies. Those who had an income of lower than 10,000 baht had a better attitude toward health food consumption than those who had a higher income. Receiving information about health food, to follow the peer and family practice of taking health food, and knowledge about health food were found to have a positive relationship with the working women's attitude toward health food consumption.

On the contrary, age education and frequency of consuming health food have no significant relationship with attitude toward it.

Recommendations

1. The Ministry of Public Health should give the public a correct knowledge about health food through television, radio or brochures, etc.

2. The Ministry of Public Health should spread the knowledge about health food consumption to people from all walks of life, e.g., private company employees and business people, so that they will turn to look after their health more than before by eating health food. This can help reduce the number of patients at different hospitals and thus save the national budget.

3. The health food consumers should be made known about the sources where they can buy health food.